

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági — hetilap. Megjelenik minden vasárnap.
A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” ÉS A „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETESI AR:

Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona.
Negyedévre: 2 korona.
Egyes szám ára: 20 fillér.

Felelős szerkesztő: **JÜNKER ELEK.**Főmunkatárs: **ENGL GUIDÓ ISTVÁN.**

KIADÓHIVATAL:

Vágó Gyula könyvsajtója,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
A hirdetéseket jutányosan számítjuk.

Irodalom és közélet.

Csurgó aug. 9.

(m.) Magyarország politikai nemzet. Politizálunk a parlamentben és a malom alatt, az alsó millióktól a felső tizezerig. Nincs az a társadalmi, közéleti kérdés, amely közösséget ne válalana a politikával, ha csak részleteiben is.

A politika erős gyökérszálaival benőtt a magyar társadalmi élet talajába. Ami e alajból csirába kap, sudárba szökken, a politika koloritját hordja a színeiben. Még az irodalom is a politika csapásán halad.

Bizonyos mértékig jól van ez így. A szabadságharc utáni elnyomatás korszakában, jól tudjuk, az irodalom volt Magyarországon a politika. Tompa Mihálynak, Arany Jánosnak allegóriái a képek virágos köntösében egy félhalott nemzet szívéhez szóltak s az elnyomott nép politikai öntudatát, nemzeti önértését ébresztgették. Politikai hitvallás volt akkor az irodalom, amelynek oltárán a költők rejtve, titokban magukhoz váltották a politikusok szerepét. Olyasféle kép, mint mikor az első keresztények földalatti rejtett helyiségekben, sötét barlangokban áldoztak a maguk egy, igaz és üdvözítő Istenének.

Ebben a mértékben a politika közössége az irodalommal szent vérségi

kapcsolat. Elválasztani a nemzeti politikától különben sem lehet, sőt veszedelmessé is válnék. Mert nem volna egyetlen egy országnak, népnek nemzeti irodalma.

Az irodalom lényegét, hivatását azonban mértéktelenül prostituálja, ha a köznapai páncélatában küzdő, viaskodó politika fegyverhordozójává válik. Iránya, nemes hivatása elsőkélsedik s az önmagáért való, magasabb fajú irodalom közkeletű eszközzé süllyed.

A magyar irodalmat politikai életünk tultengése miatt immár ez a veszedelem fenyegette. Tónusában, hangjában, szellemében felekezeti, pártpolitikai szempontok kezdtek érvényre jutni. A művészetnek magassugárzása, nemes harmoniája lassan-lassan teljesen kiveszett belőle s a Pierriák berkeiben kothurnusos, páncélos lovagok vityták meg nehéz ütközeteket egy-egy szál virágért. Ez a virág a jól teljesített politikai szlgálatok palmaága volt, amelyért az olympusi harcosok szívesebben mentek küzdelelembe, mint Hellas nemes költői versenyének ezer babérrerdejéért.

Ugy tetszik nekünk, hogy a magyar közélet végre kezd felszabadulni a politika nyomása alól. Egyre-másra látjuk jelenségeit a társadalmi, közéleti megújulásnak. A malom alatt már nem csak a politika jelszavait halljuk, ha-

nem mintha édes-bus éneke is fölcsengene a Gellért püspök merengő szolgálóleányának. Az irodalom kezd önmagáért élni, visszatér eredendő hivatásához és megbecsüli saját nemes rendeltetését.

Ideje is már. Irodalmi életünk célt és irányt veszve fult bele a közélet zavaros hullámcsapásainak áradatába, hivatott művelői, irányítói kedvtelenül, szótlanul álltak félre a kavargó áradat elől, mely elmosta minden vetését a magasabb taju, önmagáért való irodalomnak.

Az irodalom és közélet vérségi kapcsolata csak úgy lehet üdvös, ha az irodalom vezeti a közéletet. Az irodalom, a művészet átplántált, nemes eszméi tehetik csak termékenyvé a szívet, amely eszmék iránti fogékonyság nélkül elsőkélsedik és érzéketlen lesz minden nemes, jó, tiszta és ideális áramlat iránt.

Az irodalmi élet hoszu dermedtségét talán felváltja végre-valahára az újászületés, megújulás s ha ez így lesz, közelebb jutunk egy évszakkal ahhoz a tavaszhoz, amelyen a nemzet megtépett, megkorhadott fája kivirágozik.

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA.

Gondolatok a szívről.

Van-e tavasz, melynek nincs virága?
Van-e fény, mely sugarat nem vet?
Van-e folyam, melynek nincs forrása?
Van-e oly szív, amely nem szeret?

Nincsen a bányáknak olyan sok gyémántja,
Nincsen a királynak annyi gazdagsága,
Nincsen a világnak annyi fénye, díszje,
Mint a mennyi érzés elférhet egy szívbe.

BÉLDYNE H. MARGIT.

A legszebb rózsája.

Alig vártam kinyílását
A piros rózsának,
Hogy meglássam leghűbb mását
Egy szép barna lánynak...
Kipattant a kicsi bimbó
Holdvilágos éjen,
Mikor gyöngyharmat csillogott
Minden kis levélen
De jött a nap sugarival
Es a piros rózsája
Szirmait lehullatgatja,
Szomoruan, sirva...
Ép így járt a barna lány is,
A legszebbik rózsája.
Leperzselé, elhamvasztá
Szerelmese csókja.

SZOMORUFÜZ.

Ha a nap tűz.

— a „Csurgó és Vidéke” számára írta —

KENESE HULDA.

Mondhatom, a kaptafa nem áll oly pompásan a suszter kezéhez, mint a mi időjárásunk a 20. századhoz. Borzasztó változékony, szeszélyes, akár csak hideglelést kapott volna a természet. Előbb fázó hideg szél — most tikkasztó forróság: a láz előtűnetei. Hisz csak most is valósággal összekoveri a naptár napjait. Először azt hiszi husvét van és reánk küldi felhő ó nagyságát öntözés céljából, majd úgy gondolja Aprószentek ünnepét üljük és elnászpángoltat benünket szél apóval. Most — most meg rögtön kanikulai hőséggel araszt el benünket önmaga.

De tekintsünk csak az utcára! Pompás élet van ott — az igaz. Ha valami érdemes a megadóztatásra, úgy ilyenkor az emberek lelegzetvétele az. Hűjj! sokan elnyelnék az egész világot, ha lehetne. Valóságos fűjtató módjára működik tüdejük — jó egészséget!

Látunk aztán hunyorgató „blattokat” — mintha csak a varróó tüvel megráncolta volna az emberek ábrázatát, vagy mintha mindenki ugorkamártást evett volna sajttal. Borzasztó állapot az bizony; de azt hiszem nem használ ellene még a kék szemüveg sem, de az ujmódi, gavaléros járás sem, mely

szerint az illető csak egyik lábával lép emberségesen, a másikat pedig csak utána-huzza, mintha nem lenne benn lélek, vagy mintha otthon felejtette volna.

Hát még a slepp! Iszonyu porfelhőket teremt az ember szeme elé — de ezer szerenese még, hogy ezen segíteni lehet, összefogván ez új divatu seperőkészületeket és cipelvén uttalan-utakon szüntelen.

Az utca képe ilyenkor a hőségben általános levetséget mutat, mint akár a vádolt kinézése ötven botütés után. Amott jámbor kofák — emitt berkocsisok alusszák az igazak álmát lekonyított üstökkel, mint az ellankadt virágfejceskek. Megezik aztán, hogy holmi suszterinas odasompolyog és kérekerit néhány mosolygó gyümölcsöt, vagy pedig kocsis uram szivarját huzza ki óvatosan ujjai közül. Pincérek sietve lépkednek egy-egy törülve könnyező homlokukon az asztalkendővel, a vendégek jó egészségére. Az emberiség két harmada pedig a szaharai utcakon keresztül egész karavánokban tart a modern európai oázisok, a cukrászlák felé, hol hatalmas fagyaltporciókat valóságos gleccsermódra tüntet el gyomrában. Azután kissé lehűtve ismét hazatér; kísérik el oda is!

Mit csinálhat az ember nagy hőségben a szobában — feltéve, ha nincs együtt valami vigan szórakozó társaság, mely elfeledteti a hőséget (vagy tán fokozza?) és a szobában tartózkodhatóság lehetetlenségét? Vagy

Tarka képek Csurgó zenei életéből.

III.

A kaszinó estélyei közül némelyek ezen muzsikások hangversenyeivel voltak összekötve. Majd 1899-ben a gymnasium százéves és felavató ünnepélyén a régebbi vegyeskarral együtt versenyzett az akkori zongora trió-társaság is. Ezen egy-két „muzsikusból” álló társaság kezdetben magánkörben játszott önmagának és pedig leggyakrabban Kovács Sándor zenetanár vendégszerető házában. Az ekkori trió-társaság tagjai voltak: a házigazda, Kovács zenetanár, a már rég eltavozott vasuti tisztviselő Stein Gyula és Tóth László hittanár.

Utóbb természetesen, mikor Engl Guidó gymnasiumi tanár városunkban letelepedett és az említett Stein Gyula eltavozott messze vidékre, — a trió-társaság hegedűsév Engl Guidó lón, aki egy időben a kaszinói estélyek hangversenyeinek kizárólagos „muzsikusa” volt nem egy alkalommal.

Ez a második trió-társaság szerepelt az 1899-iki gymnasiumi ünnepségén. Majd követte ezt egy harmadik, Engl és Tóth tanárokon kívül, egy új taggal, Zoltai János tanítóképző-intézeti zenetanárral, az egykor kitűnő gondnokassal.

De Zoltai csak egyszer, 1900-ban szerepelt két társával a nyilvánosság előtt. Ez történt a csurgói kaszinó „Katalin-estélyén.” Ez volt *hattyúdala* az ideális lelkületű fiatal tehetségnek, aki ugyanezen tél derekán Aradra ment üdülni a szülői házhoz. Nem is jött többé közénk vissza! Hosszas szenvedés után, 1901 év őszén megszabódította földi kinjaitól a halál, fájdalmat okozva öreg szülőinek és szeretett övem kívül, miatta keseregő menyasszonyának. De halála gyászt hozott a csurgói tanítóképzőre is és a mi „muzsika-szerető” szíveinkben is érezhető volt az a fájó üresség, — mit a jóbarát ugyan csak akaratlanul hagyott hátra. Elpattantak tehát gardonkájának zokogó hurjai és kiesett a vonó kezéből a szelid és kedves modoru jó Zoltainak. Pedig az a trió-társaság, melynek ő lelke volt, már átalakult Kovács Sándor zenetanárral zongora-négyes társasággá, mely magán körben néhányszor kedvesen szórakozott és épült a klasszikus zene remekeinek szépségein. Oh! hát ennek is elkellett mulni, mint mindennek! Ki tehet róla, ha a halál így parancsolta?

Zoltait követte mint tanárutód a csurgói tanítóképzőnél Moyses Miklós, aki az előbbi trió két megmaradt tagjával, Engl és Tóth tanárokkal egyizben a múlt évben erettségig tett ifjak multságán a nyilvánosság előtt hangversenyzett. Legutóbb pe-

alszik és ez bizonyára okos dolog — t. i. ha valaki aludni tud és megvan az az irigylésre méltó talentuma, hogy a déli 12 órát éjjelének nézi. A második a polemizálás — már kevésbé okos időtöltés, de még menthető, ha hidegvérrel eszközöltetik ebben a meleg időben. A harmadik foglalkozásban van a legtöbb filozófia — és ez a légyfogás. Már kérem az csak bölcsen van berendezve, hogy a nyári idényben is gondoskodva van oly vadról, melynek üldözése nem tilos Csupa előny a vadászó uraknak! A hölgyek egyébként valóságos sportot űznek a légyvadászattal. Honnan eredne különben e szó: „legyező”? — csakis, mert legyeket űztek el vele hajdanában és most is. De használják ma már a légyüzésen kívül levegő és költészetűzésre is. (Hisz láthatunk számtalan legyezőn érdemes firkaírási sorokat.)

Hja! az ember halad. Ma már annyira vittük, hogy ha akarjuk, rögtön elszaladhatunk a földgolyóbisról. Pld.: ha nagy a hőség — egyszerűen felszállunk a magasba, hol hús van, vagy pedig a mélybe, (a vízbe) hol szintén kelleme a hőfok.

A fürdő hoz eszembe egy kis kalandot, melynek hőse egy pesti fiatal ember volt. A Balatonban fürdött, semmitsem sejtve, fekete cilinderrel fején. Egyszerre csak vízloccsanás hallatszik és mit lát — egy sereg fekete vendég (bivaly a fürdőközönség elnevezése szerint) közeledik a fekete cilinder felé. No-

dig két új taggal: Prettenhoffer Ödön aljárásbíróval és a „Csurgó és Vidéke” szerkesztőjével együtt, kik egyébkor is, több hangverseny szereplői voltak, s a kaszinó és a nyilvánosság előtt a legújabb trió-társaságot. Ugyancsak ezen hangversenyen mutatta be magát, mint ügyes zongorázó, *Kenese Hulda*, a ki, — hacsak el nem fogják innét szólitani, sok jót és szépet ígérő „muzsikusa” vagy helyesebben „muzsikusbője” lesz Csurgó ezután következő hangversenyeinek.

Az ifjabb nemzedék a „muzsikások” adott példájára figyelmes volt. Különösen érdekelte a trió. Pelda reá három egyetemi hallgató, — kik 1900-ban, mint a budapesti „Alma Mater” gyermekei, a nyilvánosság elé léptek egy tűzoltó multság alkalmával.

És ha módjuk és idejük volt, magánkörben kisedd *trió-társaságuk*, *elégyszer talált* nemes szórakozásra a zene idealisan szép világában. Neveik: Jankó Pál, Reményi Zoltán és Bing Ernő.

Ime! „öreg muzsikuskok” a jó példa mágnos ereje mégis csak hat és vonzást gyakorol az ifjabb szívekre!

Az ifjabb nemzedékkel együtt meg kell emlékeznem röviden városunk két intézete ifjuságáról, tudniillik a gymnasium és tanítóképző-intézet ifjuságáról. Ők is kiegészítő és mindenestre méltánylásra méltó részei azon tényezőknél, akiknek velők együtt eléggő szerep jutott Csurgó zenei életének felvirágoztatásában. Zenetanáraik vezetése mellett mindkét testvérintézet tanulóifjusága énekkarával, szólózó zenészeivel, zenekarával és helyeile — közzel vonós négyeseivel megmutatta, mi a szép zene. Matinéik, iskolai ünnepélyeik és esti hangversenyeik mind-megannyi bizonyosságai buzgó igyekezetüknek. Ebbeli munkásságuk méltanszerepelhet viszszaemlékezéseim keretében. Hogyne? Hisz történetük szépen beleillik, a hatvanas évektől kezdve maig, a zenei életünkre vonatkozólag felhozottak tarka egyvelegebe.

Bemutattam bár vázlatosan, a mi „városkánk” zenei multjából néhány mozzanatot. Tarka képeknek nevezhetném az innét onnét elő böngészett adatokat, melyek panóráma — szerüleg követik egymást. Az igazság kedvéért nevékre is hivatkoztam. Azt hiszem, ezt a tisztelt olvasó nem veszi tölem rossz néven. Mert egyetért velem abban, hogy azokat az ugynevezett *hivatásos* vagy *nem hivatásos* muzsikuskokat mégis csak meg kellett neveznem. Hisz szereplésük megemlézése mellőzhetetlen volt Csurgó zenei multjnak vázolásánál. Igaz ugyan, hogy a közönségre

is hivatkoztam, itt-ott felhozva egy-egy bonmot. De hát ezt csak senki sem fogja kifogásolni.

Már csak azért sem, mivel egy csevegő cikk megengedhet egy kis kedélyeskedést, melyből a harag fulánkja ugys hiányzik. Bantani akarásról ugy sem lehet szó.

És én ezzel a szabadsággal élve, fent érintett kedélyeskedésemet megtoldhatnám még egy párral. Például, ha hivatkoznám azokra a kedélyes söröskancsó- és borospohár-kocintásokra, melyek némi disszonáns fűszerül szolgáltak egy-egy klasszikus zenedarabnak. Ehhez természetesen gyakorta egy kis beszélgetés is járult, mely a háttérből felhangozva, „érdekes” kisérteül szolgált egy-egy lyrikus piéce halk pianissimoinak. No de ezért a „muzsikuskok” nem haragudtak meg. Edelekezöleg valahányszor alkalom kínálkozott, *szívesen muzsikáltak*. Talán a közönség sem fog reám ezekért a *gyöngéd* (?) szelzásokért nehezeitni. Hiszen a felhozottak költömben is a mult krónikás könyvéből valók. És ha csakugyan nem nehezelt a mélyen tisztelt közönség, akkor tanujelét adja annak, hogy híven követi a muzsikuskok példáját és ebből kifolyólag *szívesen hallgatja* alkalomadtán a muzsikuskokat. De ha mégis neheztelni találna, szabadjon felhozni egy kis adomaszerü történetet, mely Budapesten játszódott le egy valóban művészi hangverseny alkalmával. *Rubinstein Antal* hírneves zongoraművész játszott.

Hallgatója volt *Liszt Ferencz* is, aki egyik zeneszám alatt alig észrevehetőleg felkelt és valamelyik szomszédjának a fülébe pár szót sugdosott. Boszantotta ez a zongorázó *Rubinstein*it, aki egy erős „psz” szócskával adott nemtetszésének kifejezést, a melyben a „sz” betű alighanem *es durban* és *forte* hangozhatott. De nyomban észrevette, hogy ez a nagy máeströt illette. Azonnal hátra fordult ismét és bocsánatkérésének „*pardon*” szóval adott kifejezést.

En is, — ha sértettem a közönséget, — tárcám befejezése képen *Rubinstein* példáját utánozva azt rebegem: *pardon!* —

Krónikás.

(Minden megjegyzés nélkül leközültük a fenti cikksorozat, melyből zenei multunkat megismerhetjük. Csak az a kár, hogy az utolsó 3—4 év története, amely pedig a legmozgalmasabb s a legtöbb haladást feltüntetö volt, aránytalanul rövidedre, úgy szólva csak dióhéjba van szorítva. Holott az első idöket részletességgel tárgyalta cikkíró. Reméljük, hogy nem marad adósunk a legújabb idök kimerítő ismertetésével, mely nemcsak megérdemli a fáradságot, hanem a rohamos fejlődés utjához vezet! Szerk.)

De elég e thémáról, mert még utóbb nap ö méltósága ahelyett, hogy megtisztelve érezné magát, unatkozik és haragjában csak fokozná sugarainak agyszárogató hevet.

S csak most jut eszembe, hogy milyen hajmeresztö dolog firkaílni, még hozzá a hőségéről, ha a nap tüz.

A jogász-életből.

— a „Csurgó és Vidéke” számára írta —

Osók József.

Középiskolai tanulmányaimat végezvén magasabb műveltség szerzése végett hazánk egyik nagyobb városába mentem. Nehezemre esett a szülői háztól való megválás, de megnyugodtam abban, hisz sokkal jobb sorsom lesz nekem, mint a leányoknak, illetöleg fiatal asszonyoknak, kiknek szintén távoznik kell a férjhez menetel alkalmával még pedig a bizonytalanságba, mert nem tudják, milyen lesz férjük; míg én, ha helyem nem tetszik, máshová megyek, nem vagyok ház-, illetöleg családhoz kötve.

Tehát, a mint fentebb említém, vidéki városba kerültem, még pedig nagy szerencsémre oly családhoz, hogy gondolnom sem kellett a távozásra, egész otthonosan éreztem magamat. Akkor még fiatal lévén ismerösöket akartam szereznii, azért hát elhatároztam, hogy a legközelebbi mulatságra elme-

szá volt uszó verseny, melyhez hasonlót nem egyhamar produkálnak. Elöl a kalap, utánna a bivalyok. Az a jó ur úgy uszott, hogy az ember méltán azt hihette volna, hogy elhagyja a kezét — lábát. De végre is megmentöje még is csak a cilinder lett, melyet a víz elvitt fejbubjáról. Most csak a fej nélküli kalap után ment a hajsza, míg ö szerencsésen elérte a partot, hol egy öröm- és fájdalomteli bucsupillantást vetett távozó koponyaszomszédja után.

Hátha még kirándulások alkalmával beüt valahová közelbe pl. erdőbe a mennybéli krach. Olyan „Zapfenstreich” ez a mulatnivágyó közönségre nézve, a milyent még sosem fújtak katonáéknál. Utánna egy kis „zuhany”, fűszerezve Péter bácsi kuglizásának zajával megmagyarázza, hogy a természet is szereti a változatosságot és most az eget lakóin van a kedélyes mulatozás sora.

Mint minden rosznak meg van a jó oldala, úgy a majdnem türetetlen hőség is sokra megtanít, mi egyesekre nézve oly elvitázhatatlan fontosággal bír, mint pl. a kacsza vagy a hosszú haj a cigányoknak. Phlegmatikus egyének a tűző napon megtanulnak lelkesülni és felrázatnak közönyös állapotukból úgyannira, hogy öszinte rajongásuk forró könnyecskéket csal — homlokukra. Jogászok, politikasok ilyenkor megtanulhatják, illetve tapasztalhatják, hogy létezik egy hatalom, melyhez nem lehet fellebbeznii.

H i r e k

— **Szinészet.** Kárpáthy György, előnyösen ismert színigazgató jól szervezett társulatával f. hó 15-ike körül városunkba érkezik, hogy néhány heten át szórakoztassa közönségünket. Reméljük, hogy nem fog velünk komédiázni, mint Kunhegyi ur, akinek megvolt az engedélye, folyton azt írta, hogy jön és mégsem jött, sőt Kövit is elriasztotta. De úgy látszik, hogy Kárpáthy, aki valamikor főgymnasiumunknak tanulója volt, komolyan készül hozzánk, legalább ezt a benyomást gyakorolta ránk levele, melyben bennünket társulatának jöveteléről értesít. A társulat 24 tagból áll, 12 nő, 12 férfi. A primadonnák közül kiemeljük Kárpáthy Györgyike operette és nepszínű primadonnát, Törökne Rózsik szubrett primadonnát, Simon Irén drámai hősnőt és Bánfalvi Etelka naivát. A társulat titkára e héten már átjön hozzánk berletgyűjtés végett, az előadásokra, melyek a fővárosi összes színházak legújabb repertoárjából lesznek összeválogatva. A társulat jó hírneve és kitűnő összejátéka biztosítékot nyújt arra, hogy közönségünk tőle telhetőleg föl fogja karolni színészeinket s különösen a színigazgatót, akit amugy is maradandó emlékek köntek városunkhoz.

— **Nyári mulatság.** Az ih.-berényi önk. tüzoltóegylet ih.-Berényben f. hó 17-én a Báro Inkey István ur erdejében Rácvesztésnél zártkörű nyári mulatságot rendez Beléptidij személyjegy 1 korona, családjegy 2 kor. Kezdeté 3 órakor. A tiszta jövedelem az egyelet szükségleteinek beszerzésére fordítottik. Fölülfizetések köszönettel fogadtnak. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság f. hó 24-én fog megtartatni.

— **Táncvigalom.** A következő meghívót vettük: a Hegyi-féle vendéglő kerthelyiségében f. hó 17-én, vasárnap zártkörű táncvigalom rendeztetik, melyre kívül címzett urat és b. családját tisztelettel meghívja a rendezőség. Kezdeté este 6 órakor. Beléptidij: személyjegy 1 korona, családjegy 2 kor. 40 fillér. Jó ételkről, italokról, valamint jó zenéről gondoskodva leendő. A tiszta jövedelem jótékony célra fordítottatik. Kedvezőtlen idő esetén a tánc a teremben fog megtartatni.

— **Uj vásár Csurgón.** A napokban tartott képviselőtestületi ülés egyhangulag kimondotta, hogy minden hónap első keddjén leendő s állatfelhajtással kapcsolatos hetivásárt rendszeresít, azzal a hozzáadással, hogy szarvasmarha és ló után egyelőre helypénz nem szedhető. Mithogy országos

vásár tartására alig lesz engedély nyerhető, de meg a beszerzendő terület akár megvásárlása, akár haszonbérbe vétele sok költséget okoz, Csurgó nagyközség jövedelmét, a helybeli kereskedők és iparosok különbem hátrányainak kizárásával, az állatfelhajtással egybekötendő hetivásár van hivatva gyarapítani. El várja azonban Csurgó nagyközség polgáraitól, hogy állataikat ezen hetivásár meghonosulásáig felhajtják. Az új vásár mielőbbi meghonosítását biztosító eszközök és módok alkalmazása és keresztülvitele céljából egy 6 tagú bizottság küldetett ki.

— **Szozer Ilonka Kaposváron.** A f. városi művésznök vendégszereplései sorozatába Szoyer Ilonka, a budapesti primadonnák gárdájának egyik legszebb hangu, fiatal és bájos tagja lépett e héten. Három estére nyerte meg Somogyi igazgató a kiváló művésznőt, ki f. hó 5-én, kedden az „Angot, a kofák leánya“ operette, 6-án, szerdán a „Remete csemettyűje“ opera, 7-én, csütörtökön a „Hoffman meséi“ opera főszerepeit játszotta. A jegyek árai ötven százalékkal voltak magasabbak. Közkívánatra még szombaton és ma este is fellép az ünnepele énekesnő.

— **Nagy idők tanuja,** Laky Demeter, a csornai premontrei rend priorja, címzetes prépost, f. hó 2-án hunyt el elete 84-ik évében. Rendtársai és nagyszámú résztvevő közönség kísérték a csornai sírkertbe, ahol egy márványoszlop jelzi a szabadságharcban résztvevő bajtársainak emlékét. A megboldogult tevékeny részt vett a szabadságharcban, szenvedett is érte eleget jósefstadi és omlóti fogtságában. Rabságának symbolumát bilincseit a keszthelyi főgymnasium régiség-tárában őrzik, ő ajándékozta az intézetnek. — Laky mint író és mint tanár is kiváló helyet foglalt el rendtársai között. Költészet-tana, melyet 1847-ben írt, az első magyar tankönyvek közé tartozott s általánosan el volt terjedve az iskolákban. A megboldogultban a Tóth család rokonát gyászolja.

— **Képviselő testületünk** f. hó 5-én rendkívüli közgyűlést tartott. Községi bírót megbízták az utcai világitásra vonatkozó árlejtés megtartásával. Kimondotta továbbá a képviselőtestület az állatfelhajtással kapcsolatos hetivásárköz rendszeresítését. Berdenich Győzőnek acetylen világitásra vonatkozó ajánlatát mellőzték. Kárpáthy György színigazgatónak a színelőadások tartására kért engedélyt megadták.

— **Mintagazdaságok** A földművelésügyi miniszter Kúrtiben és Tabon mintagazdaságot létesít, melynek üzemtervét Frankl Bódog gazdasági szaktanár most készíti. A mi járásunkban is elkélne néhány mintagazdaság, a földművesek oktatása céljából.

— **Országos kiállítás Pozsonyban.** A kiállítás napirendje. Szept. 7-én d. e. 11 órakor a kiállítás ünnepélyes megnyitása a védnök által. Monstre hangverseny. Este 8-kor tűzijáték. Szept. 8-án d. e. 9 órakor VI. országos gazdakongresszus megnyitása a ligeti Arenában. D. u. regatta-verseny. Este 8-kor velencei kivilágítás. Szept. 9-én d. e. 9—12-ig VI. országos gazdakongresszus ülése. Este 8-kor lampion kerekpár-korzó. Szept. 10-én d. e. 9—2-ig VI. országos gazdakongresszus ülése. Este 8-kor tűzijáték. Szept. 11-én este 8-kor velencei diszkivilágítás. Szept. 12-én este 8-kor virágcsata. Szept. 13-án d. e. 9-kor gazdatisztek nagyülése. Este 8-kor tűzijáték. Szept. 14-én d. e. 8-kor baromfitenyésztők I. orsz. kongresszusa. Délután 2-kor lóverseny. Este 8-kor velencei diszkivilágítás. Este 9-kor monstre-hangverseny. Szept. 15-én d. e. 9-kor II. szőlészeti és borászati kongresszus. Délután 2-kor lóverseny, meglepetés és Kynematográf. Szept. 16-án d. e. 9-kor II. szőlészeti és borászati kongresszus. Délután Tornaegyesületi versenyek. Este 8-kor virágcsata. Szept. 17-én d. e. 9-kor II. szőlészeti és borászati kongresszus. Este 8-kor virágcsata. Szept. 18 d. u. 2 órakor athletikai viadal. Szept. 19-én gyümölcskiállítás. Szept. 20-án gyümölcskiállítás. Este 8-kor velencei diszkivilágítás. Nagy álarcos farsangi multság. Szept. 21-én gyümölcskiállítás. Este 6-kor kiállítási sorsjegyek huzása. Este 8-kor tűzijáték. Nemzet athletikai viadal football-matchal (kezdeté délután 2 órakor). Szept. 24-én Football-match a „P. T. E.“ 1-ső és egy bécsi csapat között. Szept. 26-án nemzetközi ebkiállítás. Szept. 27-én nemzetközi ebkiállítás és nemzetközi mukotörék-verseny borzra és rókára. II. Kedvezmények a csoportos kirándulók részére. A kiállítás csoportos látogatói a következő kedvezményekben részesülnek: az oda és visszautazásnál 50 Olo vasuti kedvezményt élveznek s csakis a helyi rendezőbizottságnál tartoznak tájékozás végett az utazók számát, az érkezés napját és idejét bejelenteni. Egy napi elszállásolási, ételmezési és a kiállítás megtekintésének költsége reggelit és vacsorát kivéve, személyenkint 2 koronában van megállapítva.

— **Mérsékelt áru monettérti-jegyek kiadása Szent István Ünnepe alkalmából.** A magyar kir. államvasutak igazgatóságától kapott értesítés szerint Szent István ünnepnap alkalmából a magy. kir. államvasutak, valamint a kassa-oderbergi vasut magyar vonalainak összes állomásairól — az üzemekben álló helyi érdekű vasutak állomásainak és a szomszédos forgalomnak kizárásával — mind a három kocsiosztályra nézve (mind a gyors mind a személyvonatokon) Buda-

gyek. El is mentem és társaim révén nagyon kedves családokkal ismerkedtem meg, (persze engem csak a lányok érdekelték; akkor még nem tudtam, hogy a mamáknak kell különösen kegyében járni.) Egy csinos, szőke kis leány nyerte meg különösen tetszésemet s vonta magára figyelmemet. De a mint vettem észre ő sem idegenkedett tőlem s szívesen vette udvarlásomat. A mint erről meggyőződtem, engedelmet kértem tőle hogy meglátogathassam, a mit szülői beleegyezéssel meg is nyertem.

Az első látogatásom, mondhatom, felesleges volt, sem én őket, sem pedig őket engem közelebbről nem ismervén; de annál bizalmasabbak voltak a későbbiek, a melyek bizony úgy következtek egymásután, mint nagybőjtben a szabad, azzal a nem bőjt napok. Valóban szabad napok voltak azok s ha visszagondolok rájuk, kimondhatatlan édes érzés tölti be szívemet (ha ugyan van, mert én ebben kételkedtem.) A sok kellemes óra alatt oly szépen és édesen elcsevegtünk az én szőke kis galambommal, a kinek szíve (mert neki volt) meg is mozdult. Ezt én arról vettem észre, hogy a mig náluk voltam, oly vidáman csevegett, midőn azonban távozni akartam, marasztalt s lehangolt lett és mindig megígértette velem, hogy a mihelyt csak tehetem, ismét felkeresem. Ezt én meg is ígértem és miért ne tettem volna? mikor várt az uzsonna, néha vacsora vagy ebéd is. Ez pedig nagy szó olyan magam

fajta fiataloknál, kiknek zsebjé mindig üres, lefeljebb egy-két ellopott fénykép van benne a melyek miatt azonban egész nyugodtan el-énekelheti Petőfivel: „Üres az én zsebem, tehát üres az én hasam is.“

Egy év múlva szőke kis galambom fel-szólítására megültük ismeretségünk jubileumát. Nagyon jól mulattunk. S mikor másnap meglátogattam, azt kérdezte tőlem négy-szemközt: „Mikor házasodik meg? Meg nem házasodom soha“ volt válaszom. „Dehogy nem, csak mondja?!“ „Ha pénzem lesz, hogy vehetek házat“ válaszoltam nevetve. „Hogy a manó vigye el magát, így beszél! Hát mikor esküszik?“, „Én, nov. 1-én“ volt válaszom (mint katonán). „Miért ad ilyen kiterő válaszatok nekem! Mondja hát, mikor vesz feleséget?“, Mondhatom, ez egy kissé furcsa kérdés. Mit válaszoljak erre? Egy gondolat villant meg agyamban s gondoltam, várj csak, majd kifogok rajtad. „Én vegyek feleséget?“, hisz épen a nő szokta a házhoz hozni a pénzt, tehát ő veszi meg pénzen a férjet. Különbem én még rá-érek, van időm, körül-belől akkor, mikor magácska épen férjhez való lesz.“ Most láttam csak, mint elpirult.

Tovább azonban nem folytathattuk a beszélgetést, mert jött a mama s én, mintha mi sem történt volna, azonnal mást kezdtem beszélni még pedig a közepén, úgy gondolván, a mama nem érti ezen téma előzményét s kérdezni fogja, én pedig akközben

majd másra terelem a beszélgetést. Úgy is történt.

Ezután látogatásaim mind ritkábbak és ritkábbak lettek, mert vizsgára kellett készülnöm s én is a többi szorgalmas collega példájára a vizsgám előtti napokban fektedtem neki a tanulásnak és így nem jutott időm az én szőke kis galambom felvidámítására. De annál fokozottabb mérvben tettem ezt bucsuzásom alkalmával. Midőn pedig az én kis szőkém megtudta, hogy bucsuzni mentem hozzájuk, mindenáron házassági ígéretet akart kicsalni tőlem; én azonban furfanggal élve mindig kiterő választ adtam, csupán egy bucsu-pusztit kertem s kaptam tőle.

No ifjuságlitanuljatok ebből s okuljatok példámon! Házassági ígéretet ne tegyetek, a mig csak valóban az oltár előtt esküdni nem akartok, azaz a mig nincs mit aprítani a tejbe; mert kitudja, merre fordultok meg s hol láttok szebb leányt, mint a kinek leköttötétek magatokat s e szebb leánynak nem udvarolhattok.

Udvaroljatok a leányoknak, a mint én is tettem; de mihelyt házasságot emlegetnek uccu neki vesd el magad! S addig ne is térjete vissza, mig kezetekben nincs a diploma akarom mondani mig a pecsi hegyeken a villamvontat jár. . .

Tarka képek Csurgó zenei életéből.

III.

A kaszinó estélyei közül némelyek ezen muzsikuskok hangversenyeivel voltak összekötve. Majd 1899-ben a gymnasium százéves és felavató ünnepélyén a régebbi vegyeskarral együtt versenyzett az akkori zongora trió-társaság is. Ezen egy-két „muzsikusból” álló társaság kezdetben magánkörben játszott önmagának és pedig leggyakrabban Kovács Sándor zenetanár vendégszerető házában. Az ekkori trió-társaság tagjai voltak: a házigazda, Kovács zenetanár, a már rég eltávozott vasuti tisztviselő Stein Gyula és Tóth László hittanár.

Utóbb természetesen, mikor Engl Guidó gymnasiumi tanár városunkban letelepedett és az említett Stein Gyula eltávozott messze vidékre, — a trió-társaság hegedűsége Engl Guidó lón, aki egy időben a kaszinói estélyek hangversenyeinek kizárólagos „muzsikusa” volt nem egy alkalommal.

Ez a második trió-társaság szerepelt az 1899-iki gymnasiumi ünnepségen. Majd követte ezt egy harmadik, Engl és Tóth tanárokon kívül, egy új taggal, Zoltai János tanítóképző-intézeti zenetanárral, az egykor kitűnő gondnokkással.

De Zoltai csak egyszer, 1900-ban szerepelt két társával a nyilvánosság előtt. Ez történt a csurgói kaszinó „Katalin-estélyén.” Ez volt *határodala* az ideális lelkületű fiatal tehetségnek, aki ugyanezen tél derekán Aradra ment üdülni a szülői házhoz. Nem is jött többé közénk vissza! Hosszas szenvedés után, 1901 év őszén megszárdította földi kiujtától a halál, fájdalmat okozva öreg szülőinek és szeretett övein kívül, miatta kesergő menyasszonyának. De halála gyászt hozott a csurgói tanítóképzőre is és a mi „muzsika-szerető” sziveinkben is érezhető volt az a fájó üresség, — mit a jóbarát ugyan csak akaratlanul hagyott hátra. Elpattantak tehát gardonkjának zokogó hurjai és kiesett a vonó kezéből a szelíd és kedves modoru jó Zoltainak. Pedig az a trió-társaság, melynek ő lelke volt, már átalakult Kovács Sándor zenetanárral zongora-négyes társasággá, mely magán körben néhányszor kedvesen szórakozott és épült a klasszikus zene remekeinek szépségein. Óh! hát ennek is elkellett mulni, mint mindennek! Ki tehet róla, ha a halál így parancsolta?

Zoltait követte mint tanárutód a csurgói tanítóképzőnél Moyzes Miklós, aki az előbbi trió két megmaradt tagjával, Engl és Tóth tanárokkal egyizben a múlt évben érettségit tett ifjak multságán a nyilvánosság előtt hangversenyzett. Legutóbb pe-

dig két új taggal: Prettenhoffer Ödön aljárásbíróval és a „Csurgó és Vidéke” szerkesztőjével együtt, kik egyébkör is, több hangverseny szereplői voltak, s a kaszinó és a vegyeskar ideai hangversenyein — bemutatták a nyilvánosság előtt a legújabb trió-társaságot. Ugyancsak ezen hangversenyen mutatta be magát, mint ügyes zongorázó, *Kenese Hulda*, a ki, — ha csak el nem fogják innét szólítani, sok jót és szépet ígérő „muzsikusa” vagy helyesebben „muzsikusköze” lesz Csurgó ezután következő hangversenyeinek.

* * *

Az ifjabb nemzedék a „muzsikuskok” adott példájára figyelmes volt. Különösen érdekelte a trió. Példa reá három egyetemi hallgató, — kik 1900-ban, mint a budapesti „Alma Mater” gyermekei, a nyilvánosság elé léptek egy tűzoltó multság alkalmával.

És ha módjuk es idejük volt, magánkörben kísérelték *trió-társaságuk*, *elégyszer talált* nemes szórakozásra a zene idealisan szép világában. Neveik: Jánker Pál, Reményi Zoltán és Bing Ernő.

Imel „öreg muzsikuskok” a jó példa mágnés ereje mégis csak hat és vonzást gyakorol az ifjabb szivekre!

Az ifjabb nemzedékekkel együtt meg kell emlékeznem röviden városunk két intézete ifjúságáról, tudniillik a gymnasium és tanítóképző-intézet ifjúságáról. Ők is kiegészítő és mindenestre méltánylásra méltó részei azon tényezőknél, akiknek velük együtt eléggé szerep jutott Csurgónk zenei életének felvirágztatásában. Zenetanáraik vezetése mellett mindkét testvérintézet tanulóifjúsága énekkarával, szóló zenészeivel, zenekarával és helylyei — közel vonós négyeseivel megmutatta, mi a szép zene. Matinéik, iskolai ünnepélyeik és esti hangversenyeik mind megannyi bizonyosságai buzgó igyekezetüknek. Ebbeli munkásságuk méltanszerelhetet viszszaemlékezéseim keretében Hogyne? Hisz történetük szépen beleillik, a hatvanas évektől kezdve maig, a zenei életünkre vonatkozólag felhozottak tarka egyvelegébe.

* * *

Bemutattam bár vázlatosan, a mi „városkánk” zenei multjából néhány mozzanatot. Tarka képeknek nevezhetném az innét onné elö böngészett adatokat, melyek panoráma — szerűleg követik egymást. Az igazság kedvéért nevékre is hivatkoztam. Azt hiszem, ezt a tisztelt olvasó nem veszi tőlem rossz néven. Mert egyetért velem abban, hogy azokat az úgynevezett *hivatásos* vagy *nem hivatásos* muzsikuskokat mégis csak meg kellett neveznem. Hisz szereplésök megemlítése mellőzhetetlen volt Csurgónk zenei multjának vázlatánál. Igaz ugyan, hogy a közönségre

is hivatkoztam, itt-ott felhozva egy-egy bonmot. De hát ezt csak senki sem fogja kifogásolni.

Már csak azért sem, mivel egy csevegő cikk megengedhet egy kis kedélyeskedést, melyből a harag fulánkja ugys hiányzik. Bántani akarásról ugy sem lehet szó.

És én ezzel a szabadsággal élve, fent érintett kedélyeskedésemet megtoldhatnám még egypárral. Például, ha hivatkoznám azokra a kedélyes söröskancsó- és borospohár-kocintásokra, melyek némi disszonáns fűszereül szolgáltak egy-egy klasszikus zenedarabnak. Ehhez természetesen gyakorta egy kis beszélgetés is járult, mely a háttérből felhangozva, „érdekes” kíséretül szolgált egy-egy lyrikus piéce halk pianissimóinak. No de ezért a „muzsikuskok” nem haragudtak meg. Emlenkezőleg valahányszor alkalom kínálkozott, *szívesen muzsikáltak*. Talán a közönség sem fog reám ezekért a *gyöngéd* (?) szólásokért nehezteim. Hiszen a felhozottak külföldben is a mult krónikás könyvéből valóok. És ha csakugyan nem nehezteim a mélyen tisztelt közönség, akkor taujelét adja annak, hogy híven követi a muzsikuskok példáját és ebből kifolyólag *szívesen hallgatja* alkalomadtán a muzsikuskokat. De ha mégis nehezteim talán, szabadjon felhozni egy kis adomaszerű történetet, mely Budapesten játszódott le egy valóban művészi hangverseny alkalmával. *Rubinstein Antal* hírneves zongoraművész játszott.

Hallgatója volt *Liszt Ferencz* is, aki egyik zeneszám alatt alig észrevehetőleg felkelt és valamelyik szomszédjának a fulébe pár szót sugdosott. Boszantotta ez a zongorázó *Rubinstein*, aki egy erős „psz” szócskával adott nemtetszésének kifejezést, a melyben a „sz” betű alighanem *es durban* és *forte* hangozhatott. De nyomban észrevette, hogy ez a nagy mástrót illette. Azonnal hátra fordult ismét és bocsánatkérésének „*ardon*” szóval adott kifejezést.

En is, — ha sértettem a közönséget, — tárcám befejezéseken *Rubinstein* példáját utánozva azt rebegek: *ardon!* —

Krónikás.

(Minden megjegyzés nélkül leközlötték a fenti cikksorozatból, melyből zenei multunkat megismerhetjük. Csak az a kár, hogy az utolsó 3-4 év története, amely pedig a legmozgalmasabb s a legtöbb haladást feltűntető volt, aránytalanul rövidre, úgy szólva csak dióhéjba van szorítva. Holott az első idöket részletességgel tárgyalta cikkíró. Reméljük, hogy nem marad adóunk a legújabb idök kimerítő ismertetésével, mely nemcsak megérdemli a fáradságot, hanem a rohamos fejlődés útjához vezet! Szerk.)

alszik és ez bizonyára okos dolog — t. i. ha valaki aludni tud és megvan az az irigylésre méltó talentuma, hogy a déli 12 óráig éjfélnek nézi. A második a polemizálás — már kevésbé okos időtöltés, de még menthető, ha hidegvérrel eszközöztetik ebben a meleg időben. A harmadik foglalkozásban van a legtöbb filozófia — és ez a légyfogás. Már kérem az csak bölcsen van berendezve, hogy a nyári idényben is gondoskodva van oly vadról, melynek üldözése nem tilos. Csupa előny a vadászó uraknak! A hölgyek egyébként valóságos sportot üznek a légyvadászattal. Honnan eredne különben e szó: „legyező”? — csakis, mert legyeket üttek el vele hajdanában és most is. De használják ma már a légyűzésen kívül levegő és költészetűzésre is. (Hisz láthatunk számtalan legyezőn érdemes firkaütési sorokat.)

Hja! az ember halad. Ma már annyira vittük, hogy ha akarjuk, rögtön elszaladhunk a földgolyóbisról. Pld.; ha nagy a hőség — egyszerűen felszállunk a magasba, hol hűs van, vagy pedig a mélybe, (a vízbe) hol szintén kellemes a hők.

A fürdő hoz eszembe egy kis kalandot, melynek hőse egy pesti fiatal ember volt. A Balatonban fürdött, semmitsem sejtve, fekete cilinderrrel fején. Egyszerre csak vizlocsanás hallatszik és mit lát — egy sereg fekete vendég (bivaly a fürdőközönség elnevezése szerint) közeledik a fekete cylinder felé. No-

szá volt uszó verseny, melyhez hasonlót nem egyhamar produkálnak. Elöl a kalap, utánna a bivalyok. Az a jó ur úgy uszott, hogy az ember méltán azt hihette volna, hogy elhajigálja a kezét — lábát. De végre is megmentője még is csak a cylinder lett, melyet a víz elvitt fejbubujáról. Most csak a fejnélküli kalap után ment a hajsza, míg ő szerencsésen elérte a partot, hol egy öröm- és fájdalomteli bucsupillantást vetett távozó koponyaszomszédja után.

Hátha még kirándulások alkalmával beüt valahová közelbe pl. erdőbe a mennybéli krach Olyan „Zapfenstreich” ez a mulatnivágyó közönségre nevezte, a milyent még sosem fűjtak katonáknál. Utánna egy kis „zuhany,” fűszerezve Péter bácsi kuglizásának zajával megmagyarázza, hogy a természet is szereti a változatosságot és most az egek lakóin van a kedélyes mulatozás sora.

Mint minden rosznak meg van a jó oldala, úgy a majdnem túrhetetlen hőség is sokra megtanít, mi egyesekre nézve oly elvitázhatatlan fontosággal bír, mint pl. a kacsa vagy a hosszú haj a cigányoknak. Phlegmatikus egyének a tűző napon megtanulnak lekesülni és felrázatnak közönyös állapotukból úgyannira, hogy őszinte rajongásuk forró könnyecsképeket csal — homlokukra. Jogászok, politikuskok ilyenkor megtanulhatják, illetve tapasztalhatják, hogy léteznek egy hatalom, melyhez nem lehet fellebbezni.

De elég e thémáról, mert még több nap ó méltósága helyett, hogy megtisztelve érezze magát, unatkozik és haragjában csak fokozná sugarainak agyszárogató hevét.

S csak most jut eszembe, hogy milyen hajmeresztő dolog firkálni, még hozzá a hősegről, ha a nap tűz.

A jogász-életből.

— a „Csurgó és Vidéke” számára írta —

Osók József.

Középiskolai tanulmányaimat végezvén magasabb műveltség szerzése végett hazánk egyik nagyobb városába mentem. Nehezemre esett a szülői háztól való megválás, de megnyugodtam abban, hisz sokkal jobb sorsom lesz nekem, mint a leányoknak, illetőleg fiatal asszonyoknak, kiknek szintén távoznok kell a férjhez menetel alkalmával még pedig a bizonytalanságba, mert nem tudják, milyen lesz férjük; míg én, ha helyem nem tetszik, máshová megyek, nem vagyok ház-, illetőleg családhoz kötve.

Tehát, a mint fentebb említém, vidéki városba kerültem, még pedig nagy szerencsemre oly családban, hogy gondolnom sem kellett a távozásra, egész otthonosan éreztem magamat. Akkor még fiatal lévén ismerősöket akartam szerezní, azért hát elhatároztam, hogy a legközelebbi mulatságra elme-

H i r e k

— **Színészet.** Kárpáthy György, előnyösen ismert színigazgató jól szervezett társulatával f. hó 15-ike körül városunkba érkezik, hogy néhány heten át szórakoztassa közönségünket. Reméljük, hogy nem fog velünk komédiázni, mint Kunhegyi ur, akinek megvolt az engedélye, folyton azt írta, hogy jön és mégsem jött, sőt Kövit is elriasztotta. De úgy látszik, hogy Kárpáthy, aki valamikor főgymnasiumunknak tanulója volt, komolyan készül hozzánk, legalább ezt a benyomást gyakorolta ránk levele, melyben bennünket társulatának jöveteléről értesít. A társulat 24 tagból áll, 12 nő, 12 férfi. A primadonnák közül kiemeljük Kárpáthy Györgyike operette és nepszínmű primadonnát, Törökne Rózsiká szubrett primadonnát, Simon Irén drámai hősnőt és Bánfalvi Eteleka naivát. A társulat titkára e héten már átjön hozzánk berletgyűjtés végett, az előadásokra, melyek a fővárosi összes színházak legújabb repertoárjából lesznek összeválogatva. A társulat jó hírű és kitűnő ösztöndíjakkal bíztatókat nyújt arra, hogy közönségünk tőle telhetőleg föl fogja karolni színészeit s különösen a színigazgatót, akit amugy is maradandó emlékek kötnék városunkhoz.

— **Nyári multság.** Az ih-berényi önk. tiszteletgyűlés ih-Berényben f. hó 17-én a Báró Imre István ur erdejében Rácvesztésnél zártkörű nyári multságot rendez. Beleptidj személyjegy 1 kor, családjegy 2 kor. Kezdeté 3 órakor. A tiszta jövedelem az egylet szükségleteinek beszerzésére fordítatik. Földülzetések köszönettel fogadtatnak. Kedvezőtlen idő esetén a multság f. hó 24-én fog megtartatni.

— **Táncvigalom.** A következő meghívót vettük: a Hegyi-féle vendéglő kerthelyiségében f. hó 17-én, vasárnap zártkörű táncvigalom rendeztetik, melyre kívül címzett urat és b. családját tisztelettel meghívja a rendezőség. Kezdeté este 6 órakor. Beleptidj: személyjegy 1 korona, családjegy 2 kor. 40 fillér. Jó ételkről, italokról, valamint jó zenéről gondoskodva leendő. A tiszta jövedelem jótékony célra fordítatik. Kedvezőtlen idő esetén a tánc a teremben fog megtartatni.

— **Új vásár Csurgón.** A napokban tartott képviselőtestületi és egyhangulag kimondotta, hogy minden hónap első keddjén leendő s állatfelhajtással kapcsolatos hetivásárt rendszeresít, azzal a hozzáadással, hogy szarvasmarha és ló után egyenlőre helypénz nem szedhető. Minthogy országos

vásár tartására alig lesz engedély nyerhető, de meg a beszerzendő terület akár megvásárlása, akár haszonbérbe vétele sok költséget okoz, Csurgó nagyközség jövedelmét, a helybeli kereskedők és iparosok különben hátrányainak kizárásával, az állatfelhajtással egybekötendő hetivásár van hivatva gyarapítani. El várja azonban Csurgó nagyközség polgáraitól, hogy állataikat ezen hetivásár meghonosulásáig felhajtják. Az új vásár mielőbbi meghonosítását biztosító eszközök és módok alkalmazása és keresztülvitele céljából egy 6 tagú bizottság küldetett ki.

— **Szozer Ilonka Kaposváron.** A fővárosi művésznők vendégszereplési sorozatába Szozer Ilonka, a budapesti primadonnák gárdájának egyik legszebb hangú, fiatal és bájos tagja lépett e héten. Három estére nyerte meg Somogyi igazgató a kiváló művésznőt, ki f. hó 5-én, kedden az „Angot, a kofák leánya” operette, 6-án, szerdán a „Remete csemettyűje” opera, 7-én, csütörtökön a „Hoffman meséi” opera főszerepeit játszotta. A jegyek árai ötven százalékkal voltak magasabbak. Közkívánatra még szombaton és ma este is fellép az ünnepeket énekesnő.

— **Nagy idők tanuja,** Laky Demeter, a csornai premontrai rend priorja, címzetes prépost, f. hó 2-án hunyt el élete 84-ik évében. Rendtársai és nagyszámú résztvevő közönség kísérték a csornai sírkertbe, ahol egy márványoszlop jelzi a szabadságharcban résztvevő bajtársainak emlékét. A megboldogult tevékeny részt vett a szabadságharcban, szöveget is érte eleget jóseftadti és oltári fogságában. Rabságának symbolumát bilincseit a keszthelyi főgymnasium régiség-tárában őrzik, ő ajándékozta az intézetnek. — Laky mint író és mint tanár is kiváló helyet foglalt el rendtársai között. Költészet-tana, melyet 1847-ben írt, az első magyar tankönyvek közé tartozott s általánosan el volt terjedve az iskolákban. A megboldogultban a Tóth család rokonát gyászolja.

— **Képviselő testületünk** f. hó 5-én rendkívül közgyűlést tartott. Községi bírót megbízták az utcai világításra vonatkozó árlejtés megtartásával. Kimondotta továbbá a képviselőtestület az állatfelhajtással kapcsolatos hetivásárok rendszeresítését. Berdenich Győzőnek acetylen világításra vonatkozó ajánlatát mellőzték. Kárpáthy György színigazgatónak a színelőadások tartására kért engedélyt megadták.

— **Mintagazdaságok.** A földművelésügyi miniszter Kálitiban és Tabon mintagazdaságot létesít, melynek üzemtervét Frankl Bódog gazdasági szaktanár most készíti. A mi járásunkban is elkélne néhány mintagazdaság, a földművelés oktatása céljából.

— **Országos kiállítás Pozsonyban.** A kiállítás napirendje. Szept. 7-én d. e. 11 órakor a kiállítás ünnepléses megnyitása a védnök által. Monstre hangverseny. Este 8-kor tűzijáték. Szept. 8-án d. e. 9 órakor VI. országos gazdakongresszus megnyitása a ligeti Arenában. D. u. regatta-verseny. Este 8-kor velencei kiállítás. Szept. 9-én d. e. 9—12-ig VI. országos gazdakongresszus ülése. Este 8-kor lampion kerékpár-korzó. Szept. 10-én d. e. 9—2-ig VI. országos gazdakongresszus ülése. Este 8-kor tűzijáték. Szept. 11-én este 8-kor velencei diszkivilágítás. Szept. 12-én este 8-kor virágcsata. Szept. 13-án d. e. 9-kor gazdatisztek nagyülése. Este 8-kor. tűzijáték. Szept. 14-én d. e. 8-kor baromfi-nyésztők I. orsz. kongresszusa. Délután 2-kor lóverseny. Este 8-kor velencei diszkivilágítás. Este 9-kor monstre-hangverseny. Szept. 15-én d. e. 9-kor II. szőlészeti és borászati kongresszus. Délután 2-kor lóverseny, meglepetés és Kynematográf. Szept. 16-án d. e. 9-kor II. szőlészeti és borászati kongresszus. Délután Tornaegyesületi versenyek. Este 8-kor virágcsata. Szept. 17-én d. e. 9-kor II. szőlészeti és borászati kongresszus. Este 8-kor virágcsata. Szept. 18 d. u. 2 órakor athlétikai viadal. Szept. 19-én gyümölcskiállítás. Szept. 20-án gyümölcskiállítás. Este 8-kor velencei diszkivilágítás. Nagy álarcos farsangi multság. Szept. 21-én gyümölcskiállítás. Este 6-kor kiállítási sorsjegyek huzása. Este 8-kor tűzijáték. Nematet athlétikai viadal football-matchal (kezdeté délután 2 órakor). Szept. 24-én Football-match a „P. T. E.” 1-ső és egy bécsi csapat között. Szept. 26-án nemzetközi ebkiállítás. Szept. 27-én nemzetközi ebkiállítás és nemzetközi mukotorék-verseny borra és ró kára. II. Kedvezmények a csoportos kirándulók részére. A kiállítás csoportos látogatói a következő kedvezményekben részesülnek: az oda és visszautazásnál 50 Olo vasuti kedvezményt élveznek s csakis a helyi rendezőbizottságnál tartoznak tájékozás végett az utazók számát, az érkezés napját és idejét bejelenteni. Egy napi elszállásolási, ételmezési és a kiállítás megtekintésének költsége reggelit és vacsorát kivéve, személyenként a koronában van megállapítva.

— **Mérsékelt áru menettérti-jegyek kiadása Szent István ünnepe alkalmából.** A magyar kir. államvasutak igazgatóságától kapott értesítés szerint Szent István ünnepnap alkalmából a magy. kir. államvasutak, valamint a kassa-oderbergi vasut magyar vonalainak összes állomásairól — az üzemekben álló helyi érdekű vasutak állomásainak és a szomszédos forgalomnak kizárásával — mind a három kocsiosztályra nézve (mind a gyors mind a személyvonatokon) Buda-

gyek. El is mentem és társaim révén nagyon kedves családokkal ismerkedtem meg, (persze engem csak a lányok érdekeltek; akkor még nem tudtam, hogy a mamáknak kell különösen kegyében járni.) Egy csinos, szőke kis leány nyerte meg különösen tetszésemet s vonta magára figyelmemet. De a mint vettem észre ő sem idegenkedett tőlem s szívesen vette udvarlásomat. A mint erről meggyőződtem, engedélyt kértem tőle hogy meglátogathassam, a mit szülői beleegyezéssel meg is nyertem.

Az első látogatásom, mondhatom, felesleges volt, sem én őket, sem pedig őket engem közelebről nem ismervén; de annál bizalmasabbak voltak a későbbiek, a melyek bizony úgy következtek egymásután, mint nagybőjtben a szabad, azaz a nem bőjt napok. Valóban szabad napok voltak azok s ha visszagondolok rájuk, kimondhatatlan ádes érzés tölti be szívemet (ha ugyan van, mert én ebben kételkedtem.) A sok kellemes óra alatt oly szépen és édesen elcsevegtünk az én szőke kis galambommal, a kinek szíve (mert neki volt) meg is mozdult. Ezt én arról vettem észre, hogy a míg náluk voltam, oly vidáman csevegett, midőn azonban távozni akartam, marasztalt s lehangolt lett és mindig megígértette velem, hogy a mihelyt csak tehetem, ismét felkeresem. Ezt én meg is ígértem és miért ne tettem volna? mikor várt az uzsonna, néha vacsora vagy ebéd is. Ez pedig nagy szó olyan magam

fajta fiataloknál, kiknek zsebje mindig üres, lefeljebb egy-két ellopott fénykép van benne a melyek miatt azonban egész nyugodtan el-énekelheti Petőfivel: „Üres az én zsebem, tehát üres az én hasam is.”

Egy év múlva szőke kis galambom fel-szólítására megültük ismeretségünk jubileumát. Nagyon jól mulattunk. S mikor másnap meglátogattam, azt kérdezte tőlem négy-szemközt: „Mikor házasodik meg”? Meg nem házasodom soha” volt válaszom. „Dehogy nem, csak mondja”? „Ha pénzem lesz, hogy vehetek házat” válaszoltam nevetve. „Hogy a manó vigye el magát, így beszél! Hát mikor esküszik”? „Én, nov. 1-én” volt válaszom (mint katonán). „Miért ad ilyen kiterő válaszokat neked! Mondhatom, ez egy kissé furcsa kérdés. Mit válaszoljak erre? Egy gondolat villant meg agyamban s gondoltam, várj csak, majd kifogok rajtad. „Én vegyek feleséget”? hisz épen a nő szokta a hához hozni a pénzt, tehát ő veszi meg pénzen a férjet. Különbén én még rá-érek, van időm, körül-belől akkor, mikor magácska épen férjhez való lesz.” Most láttam csak, mint elpirult.

Tovább azonban nem folytathattuk a beszélgetést, mert jött a mama s én, mintha mi sem történt volna, azonnal mást kezdtem beszélni még pedig a közepén, úgy gondolván, a mama nem érti ezen téma előzményét s kérdezni fogja, én pedig aközben

majd másra terelem a beszélgetést. Úgy történt.

Ezután látogatásaim mind ritkábbak és ritkábbak lettek, mert vizsgára kellett készülnöm s én is a többi szorgalmas collegának példájára a vizsgám előtti napokban fektüdtem neki a tanulásnak és így nem jutott időm az én szőke kis galambom felidomlására. De annál fokozottabb mérvben tettem ezt bucsuzásom alkalmával. Midőn pedig az én kis szőkém megtudta, hogy bucsuzni mentem hozzájuk, mindenáron házassági ígéretet akart kicsalni tőlem; én azonban furfanggal élve mindig kiterő választ adtam, csupán egy bucsu-pusztit kaptam s kaptam tőle.

No ifjuság! tanuljatok ebből s okuljatek példámon! Házassági ígéretet ne tegyete, a míg csak valóban az oltár előtt esküdni nem akartok, azaz a míg nincs mit aprítani a tejbe; mert kitudja, merre fordultok meg s hol láttok szebb leányt, mint a kinek kikötöttétek magatokat s e szebb leányt nem udvarolhattok.

Udvaroljatok a leányoknak, a mint én is tettem; de mihelyt házasságot emlegetnek uccu neki vedd el magad! S addig ne is tegyete vissza, míg kezetekben nincs a diploma akarom mondani míg a pecsi hegyeken a villamvonat jár. . .

postre mérsékelt áru menetérti-jegyek fog-
nak kiadni. Ezen jegyeket f. évi augusztus
hó 16—20. napjain — az utóbbi napon azon-
ban csak a reggeli órákban — valamennyi
személyszállító vonathoz (expressz vonatok ki-
vételével) ki fogják adni. A menetérti-jegyek
5 napig érvényesek oly módon, hogy a ki-
adás napját első napnak számítva, a vissza-
utazást legkésőbb az 5 napon éjjel előtt
meg kell kezdeni, megjegyezvén azonban,
hogy a visszautazás legkorábban csak au-
gusztus hó 20-án delután történhetik, ko-
rábbi visszautazás esetén a jegyek érvény-
telenek. Utmegszakításnak sem menet sem
jövőre nincs helye. Gyermekre nincs
külön kedvezmény.

— **Országos molnárkongresszus.** Folyó
évi szeptember hó 7. és 8. napján tartatik
meg Budapesten az országos molnárkong-
resszus az alábbi tárgysorozattal: 1. A
kongresszus ünnepélyes megnyitása szeptem-
ber 7-én (vasárnap) a Royal-szálloda disz-
termében disztermében délelőtt 9 órakor. 2.
Javaslat és tanácskozás az egyöntetű vámo-
lásról. 3. A porlás — páholás — százalé-
kának egyöntetű megalapítása. 4. A kocsi-
zás (csuvarozás, örlendő gabona összehor-
dása) megszüntetése a tisztességtelen ver-
seny törvénynek keretében Délután 2 óra-
kor közös ebéd a Royal-szálloda földszinti
nagy éttermében. Hétfőn, szeptember 9.
(Kisasszonynap) d. e. 9 órakor; 5. A mol-
nárság gyakorlatának képesítéshez kötése a
jövőben. 6. Telepengedélyek esetleges és le-
hető korlátozása. 7. Molnáriskola és szak-
tanfolyamok. 8. A vízjogi törvény revízió
malomipari szempontból. 9. Tarifális, bizto-
sítási és adózási visszasságok. 10. Kapcsolat
a hazai kereskedelmi malomokkal és köz-
gazdasági tényezőkkel. 11. Vasárnapi mun-
kaszünet kérdése. Délután montse-küldött-
ségek tisztelgése a közgazdasági miniszter
uraknál. Országos Molnáregyesület megalako-
tása csak akkor vétetik fel a programmba,
ha azt a kongresszus kívánja. Az érdekelte-
k malomtulajdonosok és bérlők felkérésnek,
hogy a „Molnárak Lapja” címére (Budapest
VI., Kerepesi-ut 50) mielőbb tudassák, hogy
biztosan megjelene-e és egyúttal tudassák
az indulási vasuti menetjegy váltására joga-
sító és kongresszusi tagsági igazolvány fel-
mutatása mellett 20 00 aranyedényt kap-
nak a kongresszusi tagok és más minden-
féle kedvezményről is gondoskodva van, hogy
a Budapestre való utazás olcsó és kellemes
legyen. Reméljük, hogy minden hazai érde-
kelte fél meg fog azon jelelni, a ki a kong-
resszus hasznát fel tudja fogni, Tagsági díj
nincsen.

— **Jubiläum.** Jaulus és társa budapesti
cég mint a Haenstein és Vogler hirdetési
iroda magyarországi vezérképviselője a na-
pokban ünnepi fennállásának húszötödik
évfordulóját; a jeles cég büszkeséggel te-
kinthet vissza negyedszázados eredményes
működésére. Ábel József L., ki a cégnek
megalapítása óta vezetője, működésével a
közönség bizalmát teljesen megnyerte és
mind szélesebb körökben terjesztve a hir-
detési üzlet az általa képviselt világceg
hírnevét nemcsak hogy megővta, hanem
emelte is Ábel József L. a cég jelenleg egye-
dül tulajdonosa általános szeretetnek és be-
csülésnek örvend egy a hirdető közönség
mint a zsurnalisztika körében és mindenki bi-
zalommal fordul a vezetése alatt álló intéz-
ményhez.

— **A Mátyás szobor** alspra gyűjtő bi-
zottság azzal a kéressel fordul azokhoz, a
kiknek kezéhez a múlt hónapok folyamán
érkezett gyűjtő iv, hogy a begyűlt pénzt, a
gyűjtő ivvel együtt beszoigáltatni szivesked-
jenek. A szobor bizottság és Kolozsvár vá-
rosa tájékozódni óhajta a felől, hogy a be-
gyűlt összeg a szükségletet mennyiben fedezi.
— **A cséplőgéptulajdonosokat** az 1902.
XIV. t.-c. kötelezi arra, hogy a cséplőgéppel
alkalmazott etetőket és a gepen álló kéve
adogatókat, ugyszintén a szecsavágó géppel
alkalmazott etetőket az „Országos gazdasági
munkás- és cselédsegélypénztár”-nál baleset
ellen biztosítsák s helyettük a biztosítási
díjat megfizessék. Az orsz. gazdasági mun-
kás- és cselédsegélypénztár hirdetményben
hivja fel az illetékesek figyelmét az általa

megállapított biztosítási díjtételekre. A hir-
detmény a községi, városi előjáróságoknál
megtekinthető a hivatalos órák alatt.

— **A budapesti m. kir. állami felső
épitő-ipariskola** rendes tanfolyamán a jövő
iskolai évre való beírást szeptember 1-től
5-ötödikéig tartják. Az intézetben a tanítás
három évig tart. A végzett tanulók kömvés,
kőfaragó, vagy ács mesterek lehetnek. je-
lentkezhetnek az épitőmesteri vizsgálatra,
végre joggaí bírnak az egyéves önkéntességre.
Díjak: beíratási díj 4, tandíj félévénként 20,
s szertári biztosíték egész évre 6 korona. A
jelentkezésnél szükséges iratok: (15 évesnél
fiatalabbak nem vehetők fel) 2. A négy kö-
középiszohai (polgári realiskola, vagy gym-
nasium) osztályról szóló bizonyítvány 3. Újra-
oltásról szóló orvosi bizonyítvány. 4. Iparha-
tóságilag hitelesített bizonyítvány arról, hogy
a jelentkező mennyi ideig s melyik épitő-ipar-
ágban dolgozott (legkevesebb elfogadható
gyakorlat 2 hó) Bővebb felvilágosítást kez-
séggel ad az IGAZGATÓSÁG VII. Csömör-
ut 74. szám.

— **Bicikli.** Egy majdnem új angol
uti gép jutányos áron eladó, szab.
chrysti nyereggel együtt. Megtekinthető
a berzeneci postahivatalban.

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

Stófk. Megkaptam s igazán örülök, hogy az
előbbin is tultesz. De csak a jövő szám tárcájában
jöhet, mert sok van előtte s nem akarom ily gyors
egymásutánban hozni. Aktualitásából pedig 17-én sem
veszt, sőt. Pá.

R. I. Kérését szivesen teljesitettem volna már
e héten, de a beosztás miatt lehetetlen volt. A jövő
számban feltétlen bizonyossággal megjelenik egyik,
még pedig a hosszabbakból. A pegazus farkából ki-
tépett szórószálat ettettük. Lám lám, az a nővév még
mindig kísért.

Artatlan. Hozzám irt versét megkaptam s
annyira meg vagyok tőle batva, hogy nem tudok rá
mit felelni. Versnek el-g jó, viccnek nem rosz, de
anonym levelekre és postrestante nem szoktam vá-
laszolni. Ha azonban oly ártatlan ön, mint amilyen
félvilági a tónusa, akkor gratulálók. A jövőben pedig
ügyesebben változtassa el irását.

Hü olvasó. Még mindig nélkülözzük! Vagy
csakugyan annyira el van foglalva? Kérjük szépen
mielőbb beküldeni kéziratát, hogy — mint már meg-
ízentük — tudjuk magunkat mihez tartani. Am, ha
akarja, máris levonhatjuk a konzervenciát, bár mi
nem így képzeltük. Hogy miként, azt megmutattuk.
Várjuk hát a szép szót. Üdvözlét.

Kivánsél 30. Köszönettel vettük szives sorait
s már kedden válaszoltunk. Mi hír azóta? Kérünk
mielőbb értesítést. Jó mulatást!

K. M. Nem közölhetjük, egyszer elég volt
belőle.

Igéret. Hiába vártuk, csütörtök is elmúlt. Kér-
jük tán e héten.

Cigány Panna. Igaza lehet, de az álnév nem
arra való, hogy aloba kényelmesen támadjon egyese-
ket. Tessék a cikket aláírni s akkor a Nyilttérben
kiadjuk. Felelős azonban ön lesz érte.

Hirdetések.

1692 sz. tkv. 1902.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. járásbíróság mint
tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Bíró
János mázsa végrehajthatónak Imre Ist-
ván végrehajtást szenvedő elleni 240
korona tőkekövetelés s jár iránti vég-
rehajtási ügyében a csurgói kir. jbiró-
ság területén lévő Imre Istvánnak (nős
Szmodics Katalinnal) a surdi 392 sz.
tjkbén A † 789/b, hrsz. (szőlő pince
nélkül az alsóhegyen) ingatlanból B.
2 rdsz. 1/3 részt tevő illetőségére 784
kban megállapított kikiáltási árban a
csatlakozottnak ezennel kimondott Csurgói
tkpénztár r. t. vhajtató 250 k. tő-

kéből s jár. álló követelésének kielégít-
ése végett is az árverést elrendelte s
hogy a fentebb megjelölt ingatlanka az.

**1902 évi szeptember hó 4-ik napján d e
9 óraja**

Surd község házánál megtartandó.
nyilvános árverésen a megállapított ki-
kiáltási áron alul is eladatni fog,

Árverezni szándékozók tartoznak
az ingatnok becsárának 10 00-át vagyis
78 korona 40 fillert készpénzben
vagy az 1881: 60. t. c. 42 §-
ában jelzett árfolyammal számított
és az 1881: november 1-én 3333. I. M
rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes
értékpapirban a kiküldött kezéhez le-
ttnni avagy az 1881. 60. t. c. 170 §-a ér-
telmében a bánatpénznek a bíróságnál
előleges elhelyezéséről kiállított sza-
bályszerű elismervényt átszoigáltatni.

Csurgó 1902. évi április 11-én.

A kir. jbg, tkvi, hatóság.

CSILLAG kir. albiró.

2024 szám. tkv. 902.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi
hatóság közhírré teszi, hogy Dobri Jó-
zsefné Pozsegovics Karolinnak — Dobri
Antal és Betlehem Mari elleni közös-
ség megszüntetés ügyében, a jelzálagos
hitelezőkkel szemben végrehajtási ár-
verés johatályával bíró árverés a csur-
gói kir. jbiróság területén levő Dobri
Józsefné Pozsegovics Karolin, Dobri
Antal és Betlehem Mari nevéen álló s
az ihárosi 140 sztjkvben A † 177 a
hrs. (ház 122 sz. a. udvar és kert)
ingatlanra 986 k-ban az árverést elren-
delte, és hogy a fentebb megjelölt ingat-
lan az

**1902 évi szept hó 12 napján d. e. 9
orakor**

Iháros község házánál megtartandó nyil-
vános árverésen a megállapított kikiál-
tási áron alul eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak
az ingatlan becsárának 10 00 vagyis
98 k, 60 f. készpénzben, vagy az 1881
60 t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal
számított és az 1881 évi november
1-én 3333 I. M. rendelet 8 §-ában
kijelölt óvadékképes értékpapirban a
kiküldött kezéhez letenni avagy az
1881 60 t. c. 170 §-a értelmében a
bánatpénznek a bíróságnál előleges elhe-
lyezéséről kiállított szabályszerű elis-
mervényt átszoigáltatni.

Csurgón 1902 junius hó 1-én

a kir. jbiróság tkv. hatóság

CSILLAG kir. albiró

HIRDETÉSEK

jutányos áron

felvétetnek

a

„Csurgó és Vidéke”

kladohivatalaban

— S-CSURGON —